

અર્પણપત્ર

— ૦ —

નામદારદાંતાના રાણાજી સોફેજ
ની આવાદેવી દેવકાવ્ય હી પરજ-
તિ પ્રસન્નતા છે તેથી તથા આવાં ક-
વ્યજનાયનારને તન મન અને ધનથી
મદદ કરે છે તેથી તે મનુષ્યના મ-
જાનાના પુસ્તકમાં નેડી રાખ્યા-
ની ઈચ્છાથી જનાયનારે તે મને અ-
ર્પણ કર્યું છે.

મો. દો. ત્રયણી

(૪)

ખોડીઝારકાવ્ય.

દોહરો.

પારવતીના પુત્રને, હું પ્રીતેલાગું પાય,
વાણી દેબને સરસ્વતી, ગાળિં ખોડીઝારકાવ્ય. ૧

ગરબી.

દેવી ખોડીઝાર મારી માણ, માના મંડપની શોભાસા
રી. દેવી ખોડીઝાર. ૦ દેક.

માનો ગોખડેરામાં છાલે, તેમધ્યે માણખીરાલે. દે.

માનેકલ્લાને ફાંખીજો છાલે, માને પાગે તેને પુરવળે. દે.

માને ફાંધે સોનાનો યુડાલે, ઘસઝાંગળીએ વેદખીરાલે.

દોરે તુરીને દોરાઝળકે, મહિં હીરામોતીની સેરોલળકે.

માને ફાને તેઝાલઝળકે, બેડે પાંઘીજો ફોટીચળકે. દે.

નાકે પેહેરીયે સરની વાળી, મહિં હીરામોતીની ફરતીલ.

માને ફેસરની આડખીરાલે, વચે સોનાનો ચાંસોરાલે. દે.

માએ પેહેરીતે નોતમયોળી, ધિપરખોદીછેકસખીસાલી.

ગોખ મધ્યે દેવીખીરાલે, માંધે સોનાનું છતરઝળકે. દે.

ખેપાસે તેભ્નેતોઝળકે, દેશવયે તેઝમરૂખ લટકે દેવી
 ખ્યારણે મોતીનું તોરણઝળકે, મહીંવાનાગોળાલળકે
 માનાયાયરનીશોભાસારીફરતીયીમનીજોયારહુણે
 માનુંડેગગનમાંગાળે, ઊપરસોનાનું ફળસખીરાળે
 માનાનામઊપરન્નજીંવારી, મારાપુશમનનેનાખોમારી
 ફરતારંગીતજાવારીલટકે, મહીંદીવાનીભ્નેતોઝળકે
 મારેઆશિરોઆધારછેતારો, તુંનવિનાખેલીફુણસારો
 ભેફોઈગુણમાળુનાગસો, તેતોસેનેસંસારતરીન્નરો
 સંવતજોગણીયાબીસનીસાલે, ફૂલમાગરીરતુમનુવિભે
 ગામમરૂખેનમાંવસેછેતારો, દોલતરામનોસુતીસોળે
 તેનેમાળુલેનેજિઆરી, મારાંપુખદાખિરનાખોફાપો
 રાત દાડો રૂદેમાંરેન્ને, ફરન્નેડીમોતીરામકેછેન્ને
 રુકોજાવીશયઈછેપુરી, ખાંહગ્રહાનીલલતમારી

ગરબી.

દેવીખોંડીઆર રમવાનીસઘાં, નવરાતરમાંરે;
 માએશોભીધોરાણગારરે, દેવીખોંડીઆરરે. દેક
 માનેફાપેતેચુડલોશોભતો, નવરાતરમાંરે;

જ્ઞેડેખાજ્ઞુખંધખેરખેલીજાવયે. દેવીખોડીજારે. ૧

માજે કસખી જોહીચુંછી, નવરાત્રમાંરે. —

કોટેધરેણાનો નહિ પારે, દેવીખોડીજારે. ૨

શોળદાણગારમાજેજંગેસજ્યા, નવરાત્રમાંરે;

પેહેર્યાગુજાજ ચંખેલીનાહારે, દેવીખોડી. ૩

યોસટ જંગાણીરમયાજાવ્યાં, નવરાત્રમાંરે;

ચુંવાળશ્રીજહુચરખાજે, દેવીખોડીજારે. ૪

જારાતેસુરખીજંખાજાવ્યાં, નવરાત્રમાંરે;

પાયાઘડધીકાળકામાતેરે. દેવીખોડીજારે. ૫

હીંગોળીને હરસીંધ જાવ્યાં, નવરાત્રમાંરે;

જ્ઞેડે કુંતા ખોજ્જઈ રાધેરે. દેવીખોડીજારે. ૬

જાષ્ટ લુજ્જનેજ્જજ્જઈજાવ્યાં, નવરાત્રમાંરે;

દક્ષિણધી લુજ્જજ્જ માતેરે, દેવીખોડીજારે. ૭

સૌ દેવી રોજે મળી, નવરાત્રમાંરે;

ત્યાંતો હરખે જરખાગાયરે. દેવીખોડીજારે. ૮

ધુડી કૂરેનેલે હંખોડવા, નવરાત્રમાંરે;

ત્યાંતો પઈ રહ્યો નારાંગરે, દેવીખોડીજારે. ૯

યૈમાને ખેરીદેવ જાવીજા, નવરાત્રમાંરે;

ત્રમાજાવ્યાત્રમાણીસાથે, દેવીખોડીજારે^{૧૨}

યૈકુંઠથીવીશ્વજાવિયા, નવરાત્રમાંરે;

સ્નાયેમોટાંમાહાજશ્મીમાતરે, દેવીખોડીજારે^{૧૧}

રીવજાવ્યાકૈલાસથી, નવરાત્રમાંરે;

સ્નાયેગંગાપારવતિસાથે, દેવીખોડીજારે. ૧૨

જાહારીસહસ્ત્રશ્રીજાવીજા, નવરાત્રમાંરે

સ્નાયેકૃષ્ણપત્નિયોસંગરે, દેવીખોડીજારે. ૧૩

ત્નાયેત્તપાનિલેગીપર, નવરાત્રમાંરે;

ત્યાંતોગાયામાંડ્યાછંદરે, દેવીખોડીજારે. ૧૪

નીરાદિનખેલનવનવા, નવરાત્રમાંરે;

ત્યાંતોશિવજંગમમાયરે, દેવીખોડીજારે. ૧૫

જેમનવરાતોપુરીથઈ, નવરાત્રમાંરે;

ત્યાંતેતમ્યાદશમીજેલોગરે, દેવીખોડીજારે^{૧૬}

લયીંગસોપારીજેલથી, નવરાત્રમાંરે;

વળીખીડલેખાસપાતરે, દેવીખોડીજારે. ૧૭

લોનનસેઈનેત્યાનીજો, નવરાત્રમાંરે;

મહ મહ ગયાં મં માયરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૧૯
 પોતેડેરામાં પંધારીઝાં, નયરાતરમાં રે,
 માણુ ખેઠાં ઊગામણા ગોખરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૦
 સાફરકેરા ફરા પડ્યા નયરાતરમાં રે,
 પછી ધુધના ચર સ્યા મેઘરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૧
 માણુ ગોખે ખેશીને ગાણુઝાં, નયરાતરમાં રે,
 તેથી કુંખ્યા અસુર અપારરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૨
 ખેઠાં સરખે ન ગામને ગુંધરે, નયરાતરમાં રે,
 સૌ સેવકની ફરવા સહાયરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૩
 દોલતરામનો સુત પિતવે, નયરાતરમાં રે,
 ગુણ ગાય મોતીરામ દાસરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૪
 દેવ શેરીમાં ફું રફું, નયરાતરમાં રે,
 વળી ખારો ફૂં ફૂં વાયરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૫
 ખારે ખારો અધાર છે તાફરો, નયરાતરમાં રે,
 મારા રાત્રુનો ફરો સંહારરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૬
 પુરણા દુકો છવીકરી, નયરાતરમાં રે,
 ધુલ નયમીને રવિયારરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૭

સંવતજોગાળીચાલીશમાં, નવરાતરમાં રે,
 શુભ માગશીર કૃષ્ણ પદારે, દેવીખોડીજારે. ૨૭

ગરબી.

ગોખવાળી માને ગાઈએ રે, માતારી મોનનં પાઈએ રે
 આકારી રમતી દેવી, પાતાળે તું તેવી, ત્રણભુવને
 માં તારું જલવાણું, જ્યાં જ્નેઈએ ત્યાં તેવી. ગોખ
 ધુધુનગારાં નોખતવાગે, શરણાર્થવાગે સારી;
 નદેરી મરદંગવાગે, માનીગતો છે ત્યારી. ગોખ
 જારા સુરમાં જંખાબિરજો, પાવાઘડ માહાકાલી;
 માનસરોવરખુબે રચીલે, કુકુડ નીજ સવારી ગોખ
 ગુજા જાવી સલામ કરે છે, મોટાને ત્તધારી;
 કરજેડી તારો સેવક બિલ્લવે, જારી પુરોને હમારી ગોખ

ગરબી.

ધનખોડી જાર માધનખોડી જાર મા, સુરખે જામ
 ને પાર્ધર શોભા સારી. દેડ.

વડાજાસો માસના દિન જાણ્યા, તો કુશ્રીશ્રીયું
 ડીજો જાણ્યા; હેતકરી માણને ચડાવવા ધન. ૧

સાંભપડે જારતીથાયછે, ઘંટ ઘડીજાણાંતોજ
તવાગેછે; તેનીનેડેલુંગળોગાનેછે. ધન. ૨

રૂડા બ્રાહ્મણ લેગાયાયછે, તેતોગુણમાજીના
ગાયછે, નરનારી દરશને જાવેછે. ધન. ૩

રૂડા ગલાસમાં તો ભેતોખળે, ડેરાયચેઝમરૂખે
ઝળકીરહે; ત્યાંતો ઘીની મરીાલોત્તડેખળે. ધન. ૪

રૂડી ધર્મશાળાતો શોલીરફી, તેતો સત્તર ગભની
લાંબીકરી; ચુંનીલાલદૈલસુખેરોળીકરી. ધન. ૫

રૂડા ચૌદ જારામીલેગાકરી, જેમને સારાસારાં
વિચારકરી, રૂડી પુત્ર મોતેમનેબાંધી. ધન. ૬

સંવતજોગણીચાલીસનીસાલે, શુભબીજસુકલપ
સુખધવારે; માફામહિનરૂડોફેપાજે. ધન. ૭

થોડી ખુધીધીશું ગુણગણિં, મતીજાપોમાજીમુ
જમાંધણી, મારારાત્રુનેનાખોમારી. ધન. ૮

તું તો નવઘડનાલાલાવાળી, તારાનામણિપંરજી
ખાલીકરી, સેવક મોતીરામનેલ્યોજીગારી. ધન. ૯

૧ ચુનીલાલકાળીદખત. ૨ દલસુખમુજહુ.

ગારબો.

- (નહીં જાણુ હો નંદનાલાલરે, મહીપ્રાંમારાંરે) ખેરાળ
 રૂડું શોલે છે સરખે જગામરે, ખોડી જાર દેવીરે, દેક.
 બેનો વેદ પુરાણ જાસ ગાય, સુર મુની રેવીરે. ૧
 માણ બિરાત્ને છોલા ગોળરે, પશ્ચિમ દ્વારેરે, ૨
 છે દક્ષીણ માં મહાદેવરે, વામે ધર્મ શાળારે. ૩
 શોલે મંડપ માં ચીમની ઓપારે, ચારે પાસેરે. ૪
 છે શીખર ગાગર જનમૂલ, શોલા સારીરે. ૫
 માતાનું જાદુ ભૂતકામરે, દીસે રૂડુંરે. ૬
 બેને ફીધાં સરફળ સૌ કામરે, દેવ તથા પુરે. ૭
 રૂડો નય ઘડનામે રાયરે, તેને લાલે વરીરે. ૮
 ફુલડી જે જમાડું ફરકે, સિંધ દેશ ચાલીરે. ૯
 પોતે સીધો છે સિંધ મૂલક, સીકેતરાં જીતીરે. ૧૦
 પછી જાવ્યાં છે ગૂંચરાત દેરીરે, જમઘવાદ જુલેરે. ૧૧
 જીજેરાંતે સરખે જગામ. ઊગમણા ગોળેરે. ૧૨
 પુની જાનું રાણે છે ફૂખરે, દેવી મોટીરે, ૧૩
 યાં જીજાનેં જાપે પુત્ર, પોતે પરમેશ્વરીરે. ૧૪

થોડીબુધિથી કુંડું ગાનરે, દુઃખનવધરશોરે. ૧૫

તારાનામની મોટી છેદાલ, તેથી બુઝુરે. ૧૬

ત્વચ સંસાર સિંધુ માં ફરે, ખાલ ઊગારોરે, ૧૭

સંવત જોગણી ચાલી સાની સાલરે, મહાસુદપાંચમે

શુભ કહેવાય છે ત્રગુવારરે, સેવક બચેરે. ૧૮

મારા દુઃખનો કરી સંહારરે, જ્યોને સંતાળીરે, ૧૯

જેવું માગે મોતીરામદાસરે, શરણો રાખોરે. ૨૦

છે દોલતરામનો સુતરે, તેને જ્યો ઊગારીરે. ૨૧

કુંતો કુંડું સરખે નગામરે, છેલી દેવરીરીરે. ૨૨

મારે મોટી છે તારી જારીરે, ખોડી જારે દેવીરે ૨૩

રાગ મોરમ.

માન મુરખા ખોડી જાર માસ જસે બડી ફે; ખો

ડી જાર માસ જસે બડી. ચોતો સરખે નગામચ

સી છે. માન મુરખા ટેક.

સંવત જોગણી અડતરી ફી સાલે, ચૈતર રંડી તે

બીજ કહેવાજે; જામોદગામુ મેકાગા નલી ખાજે.

ત્રીન બ્રાહ્મણ ત્રેગામી લાઈ, ઈનેક સઈકાકા બડી ની.

દલપેતરામકાબુરાલીખા, માન. ૨
 જોસાલીખાકેટંપાલુમેંલેન, દલપેતરામતો
 બારડોલીરેતા; ચોતો સુરત જીલ્લા ફીલાતા. મા. ૩
 ફાગલ સુનકે દેવીજીઠીધાઈ, બારડોલીશેજબરસ
 ઈ; જાકે દોલતરામકું સુનાઈ. માન. ૪
 બાતુ સુનો સેવક હમારે, તાર જાગેગાકલકીસાં
 ભે, દલપેતરામતો જોકુ દીન પીછે. માન. ૫
 ફીરંપારાંકરનેતાં લેન, દલપેતરામજુરીમાંજે-
 ઠા; જાંબલીઈસ્ટેશન જાકે છુટા. માન. ૬
 સાંભપડે સરખેતાર જાગે, સખજાંયકે ખુરી
 હોગજે; બધઈજાં દેને કુંથલે. માન. ૭
 દેવીબોલ્યાંછે જાનંદલરી, તીનસરખેતકે રહે-
 વારી; મોઢયાતુરજેદી ફીલાતે. માન. ૮
 ઈને ફાગલ લીખો ખોટો, ઈનકે મુખુમેં ધૂલડાસો
 ઈનફીમાકે પેટે પથર પાચો. માન. ૯
 તુંમતો નવઘડકે લાલુંવાળી, નામ પંચનવેગીફી
 લાતી, સેવક મોતીરામફીરખયાળી. માન. ૧૦

રાગમોરમળીને.

માનમુરખા માતાથી સહિનો સુધારો, માતાથી સ
 હિનો સુધારો. એતો આધાર છે. નોધારો. માન. ૧
 હરે મુરખા માટે બિહર મેન્યારે રેહેતા, હરે જહરા
 માંસે તુને બચાયા, યાં તું કેસા પુકાર કરાતો. મા
 હરે બંધી કૂંચી હરમતોરી, ઘડીએક નહીં તુલુંદે
 વી, એસા બચન લેકે બહાર ફહાડ્યારે. માન. ૨
 કેસી કૂણા કીધી તુને દેખી, અંત બચાતું નહતું
 તારાથી, પય પાન રાખ્યું તું આગુ પીરે. માન. ૩
 પય પાન કરતાં મોરો પયો ત્યારે, નયાની માં બુતી
 યો ખાધી ન્યારે, ઘેડપણ માંગાંડો પયો ત્યારે. માન
 સંસાર સમુદ્ર માંડુખ્યો ન્યારે, જમે આવી ન ઘસ
 ડ્યો ત્યારે, લગન કર્યું નહિં તેં યગરે. માન. ૪
 પાપ પુન્ય નોઈ નસાધ્યો ન્યારે, નાખ્યો નસક
 કુંડ મોલરે, ફરી પોકાર કરતો તેયારે. માન. ૫
 ખાતુ સુનો સગન કુમારે, લગન ખીલતો નહિં
 બિધારે, કરો મોતી રામડી પર કૂણાયે. માન. ૬

રાગમોરમત્રીત્ને.

માનમુરખારાક્તિસહુમાંરહીવ્યાપી; રાક્તિસખિમાં
 રહીવ્યાપી; તેનાવીનાકુરુનથીખાકીરે. માન. ૮૬
 ઝરે મુરખારાક્તિથી, નાવુંનેધોવું, ઝરે મુરખારા
 ક્તિથી ખાવુંને પીવું રાક્તિનતેતોત્તાનખધુંલુલુંરેમા
 ઝરે રામરાવણનું યુદ્ધપુંન્યારે, રોશીરાક્તિથી મુ
 રછાપામ્યાત્યારે, મેઘનાદેરાક્તિમારીન્યારેસેતાન
 રાક્તિથીતેઘોણાગીરીલીધો, લક્ષ્મણનેજીવતો
 કીધો; રાતનેજનસમુદ્ધુદોરે. માન. ૩
 ઝરે મધુકૈટલનેમારયોતોન્યારે, યોગમાથાને
 સમસ્થાંત્યારે, વિશ્વુંમાંહે પ્રવેશ્યાંતેયારેરે. માન
 દેવદૈત્યનું યુદ્ધપુંન્યારે, રૌલસુતામાંથી પ્રગટ્યાં
 ત્યારે; દૈતનોફર્યોછે સંહારેરે. માન. ૫
 તપ કરતાત્તરશંકરન્યારે, રૌલસુતાએછળફર્યો
 ત્યારે, લીલારાણીનું રૂપધર્યુંત્યારેરે. માન. ૬
 ત્વસ્ત્રમકંકણ ચરપામ્યોન્યારે, રીષસામાધયો
 તિણીયારે, મોહનીરૂપધર્યુંછે તેકાળેરે. માન. ૭

રક્ષમણીજે રાક્ષિ સેવીન્યારે, ફરતી કૃષ્ણતે
 ચરની ઈછાજે, હરણકુરી ગાયાતે નીવારે રે માન
 ન્યાં ભેળી ત્યાં રાક્ષિ રહીવ્યાપી ફાંઈ ખાલી ન
 હીરે તારા પી; ભે મઘરે તેમ તું રહીવ્યાપી રે માન
 રાક્ષિ સરય માં છે મોટી, મૂળ તત્ત્વ બુયોત મે સો
 ધી; ફાંઈ જંધારી તમને નથી ખાંધી રે માન ૧૦
 ફરતેડી મોતી રામ કહે છે, રાક્ષિ સરય માં છે પે પે છે
 જેવું વેદ પુરાણ કહે છે રે માન ૧૧

રાગ પરમાત્મ

વાંણેલાં વાયાં રે માણ, વાંણેલાં વાયાં, ભગોને
 ખોડી ખાર માણ, વાણેલાં વાયાં રે
 પ્રાત થયોને નોખત વાગી, શીવક જાપ્યાં સહી;
 કુમકુમ જક્ષત હાથ માં લેઈ, વધાયે છે તે હીં. ભગ ૧
 ગાયત્રે સંગે થી બંધન છુટ્યા, માનું ભંગ ગાઈ
 મહી જારી જો મહીં વસોવે, પૈ જી કુરે પો કાર. ભગો ૨
 વેદી જાલન પેદ સંભાળે, ભેગી સાધે છે ભેગ;
 ભગત જાવી જિલારણા છે, માણ સામું ભેય ભગ ૩

કરનેડીનેકેહેછે મોતીરામ, ધનઘડીધિવસજાત્મ,
માલુનાંકું દરશનપામ્યો, ધયુંસઘળુંકાલ. નનગોંન

ગરબી.

જોરોજાવનેસલૂણાહરિશામળાનેજેરાગ.
ગરબેજોડીજારમાતાતેરમેરંગમાંભે;
યોસઠભેગાળીખીરાભેમાનાસંગમાંભે. ગરબે૬
જાસોમાસનમરાત્રકેરીરાતમાંભે;
જાવ્યાંજાનેબહુયરસાથિમાંભે. ગરબે ૧
સિંધવાયનેભુતેચરીત્યાંજાવિયાંભે;
સઘીમાતનેસાથેતેડીલાવીયાંભે. ગરબે ૨
પાચાઘડીતેકાળીમાતજાવિયાંભે;
તેનીસાથેતેતુળનનેલાવિયાંભે. ગરબે ૩
માનીવાગેરેતાળીનેફૂરેફુડીભે;
માખેનવરંગીજોલીભેનેસુંડીભે. ગરબે ૪
દેવભેવાનેજાવ્યાતેવૈકુંઠીભે;
નારદતુંમરવાખેમરનદથી. ગરબે ૫.
ડાઢપગારેમહાદેવમરનદમાંભે;

ઘણાંવાળું ત્રયાંગે તે નાના ભાતનાં ભેગાં
 ત્યાંતો ભેગારે સરીખી બુઝાતી બનીને;
 એમ કરતાં નયરાતો પુરી થઈને ગરજે.
 દીન દસરા તણે તે ત્યાં આપિયો સ્નેહ,
 ભોભન લેઈને ચાલી ભપાનિયો ભેગરજે.
 વીદાય માગીને દેવી જો પંથે પેળ્યાં ભે;
 આપે આપણા મુકામે આવી રહ્યાં ભેગરજે.
 સેવક મોતીરામ કેહે છે કરુણી ભે;
 મારે ખોડી આર સરીખું બીભું કોતરિ ભેગરજે.

કુમરી.

(મેલો મોહન મારી માલવી, કાના સાગુ તો દેપાયે.)
 ખોડી આર મયાની સચાંકે, સાથે જો નોંછે સાથ;
 ભેને રાખે સળિફો ફેફે, કે જાણ્યાં ભેગરજે ખોડી
 આસોતે માસની રાતડીકે, જાણ્યાં અંજાણ માત;
 સાથે છે જાણી જુદું પેરા, કે જાણ્યાં કાલી રે માત જો
 સીંધવાય ભુતે ચરી આપિયાં કે, સંધી માતા છે સાથ;
 ત્રિપૂર તો તળાને લાપિયાં, કે જાણ્યાં છે સાથ ખોડી.

સરખે સરખી મળી બેનડીકે, ઊભી ચાચર માંય,
 જાવી છે ચોસ ઠ્ઠને ગણી કેવમે ઊભાં છે માત ખોલ
 વે માન લેઈને જાવિયાં કે, બ્રહ્મા વિષ્ણુ છે સાર્ય,
 જો મા ગંગા સાર્યે લેઈ, કે જાવ્યા તો કોના થયે
 રોહણી રંનાદે જાવિયાં કે, સૂર્ય ચંદ્ર છે સાર્ય,
 ઈંદ્રાણી લેઈને જાવિયાં કે સરખે દેવ નારાયણ,
 નવરાત્રી નવ દિન માં કે નિત્ય જો છવ થાય,
 જાય છે સખી જાનંદ માં કે પૈઈ રહ્યો પૈઈ કાર ખોલ
 હો મહુવન્ વળી થાય છે કે, માના ચાચર માંસ્ય,
 સેવક મોતીરામ ચિન્નવે, તેને તારો જાધાર ખોલ

મહીના

ચાલો સખી સરખે ન માં ભેયે, અરજી તો ખોડી ગ્રા
 રને ફહીજે, ફેવી ધિના ફોને ભે ફહીજે ચાલો ને ફ
 મા ફારત ફ ફૂણા ફરો માળ, સેવક સામું બુયોને
 માળ, દયા લાવી ફાપિ જાલો માળ ચાલો ૧
 માગીત મનસુ જો કરતી, હૈયામાં હૈવ ધણં પર
 તી, મનોરથ મળ્યા તણો કરતી ચાલો ૨

પોષે પીધો પ્રેમતાણો પ્યાલો, રત્નેહતુલસાધિજાંઘો
 મારો; ભવતાંથી મુવામુધીપાળો. ચાલો. ૩
 માહે તો મોહલાગ્યો મુને, મારે દેખું માનુવું મુખ
 માનુના સામું નેણીનીત્યે; ચાલો. ૪
 ફોળી ખેલે ફાગણમાં માતા, જખિલગુલાલત્વ
 વેરાતાં; દેવી નિત્યે જ્ઞાનંદમાં રહેતાં. ચાલો. ૫
 ચર્છતરે ચીતલડું માંડું, ભમરાની પેઠે ફરે માંડું;
 તેથી ચીતચોરાયું માંડું. ચાલો. ૬
 વૈરાખે તો વિનંતી કરીજે, રુખીપણિ માનુને નેણિ
 ખરતો હાથ નેજી કરીજે. ચાલો. ૭
 નેહ ની નુહી છે માયા, ભાણું છું કે ફાચી છે ફાયા;
 સાચી છે ભુગતની ભયા. ચાલો. ૮
 જરાડે તો જારા ચણી કરીજે, માનુના સારામું નેઈ
 રહીજે, મુખ નેઈ રુખી જાં થઈજે. ચાલો. ૯
 સોધ તો આવણામાં રહેજે, જારારો મોટો છે તાહે
 માનુ પિતા ફૂંડું ગાંડો, ચાલો. ૧૦
 ભયનાખ્યો ભાઈ રહે ભાઈ, જાયો ને સનખનખ

રવાળી; જારાસુરથી જંબે માડી ચાલો. ૧૧

જારનો માસે જારા ઘણી તારી, મોતીરા મણિત્નો

જામુંલાળી; મસ્તક મારે દુધે મુકો માડી પ્યા

પુરાય્યાછે જારે માસ; રીખે સાંત્નણે ને નિત્યે

ગાય; તેની ખોડી જાર પુરે જારો ચાલો. ૧૩

મહીના

ખોડી જાર માથું ફહીજે તમને; ફૂંપાકરી ઘોઘર રા

સ જમને ખોડી જાર માથું ફરીજે તમને. ટેક

ચર્ચતરે તો પાવલે હું લાગું; તનતકરૂં રાત દિવસ ત્રા

ફું; નન્મો નન્મત્ત કિતારી માથું ખોડી જાર. ૧

વૈરાખે તો જાફૂલ પિંઈ ફરીજે; ગમતું નથી ઘરમાં

તોથું ફરીજે; દરરાત્ત ઘોતો ધુખધુખ ખોઈજે ખો

વધારે તો ને ફમાં થું ફહીજે; જરત્ત મયિના કોને

ફહીજે; માલુ મારાં નગણાં ના પિંઈજે ખો. ૩

જરારાડે તો પિયું છે ઘન ઘોર ફોયલતો ફડાફરીયોર

ગમતા નથી મધૂરા ખોલે મોર. ખોડી જાર. ૪

આવણતી સારી છે હેલી, યગર યાંકે નરી નહિ

મેહેલી; વધા મણીલાવોને વેહેલી. ખોડીજાર. ૫
 ત્ત્રમણાત્ત્રાદરવેલાગી, દલડા માં ફરારી વાગી.
 ખોડીજાર માનું નામ લેતાં ન્નગી. ખોડીજાર. ૬
 ગ્તાં સુડાંતો જાસો માં લરતી, દલડા માં દુખણું
 ધરતી; ઊમંગતો મળવાતણો ફરતી. ખોડી. ૭
 ફારતકે ફરણા ફરો માણ, દરેક નતમે દ્યો સરખે
 નવાળી; વંદુછું માં ધુંની યું ઘાલી. ખોડીજાર. ૮
 માગરી રતી મોટી છે રાત, મિન્નેગથી સુકાઈ છે ન્ન
 ત; માણ વિના ફોને ફુંવાત. ખોડીજાર. ૯
 પોષે પાખો પ્રેમ તણો પ્યાલો, ખોડીજાર માં નમ-
 વાને જાવો; જેનો સૌ સ્વાથે તેડીલાવો. ખોડી. ૧૦
 માહે તો દલ મળવા ઈચ્છે, માણ તો નભે નદિસે;
 નથી રાડતો શી ફરી જેરીસે. ખોડીજાર મા. ૧૧
 ફાગણે તો ફાપી નાખ્યાં દુખડાં, દેખાડ્યાં છે મન ફસ-
 તાં મુખડાં; મોતીરા મનાં ફારત સૌ સુધર્યાં. ખો. ૧૨
 જારે માત્ર પ્રેમથી ભેગારી, ખોડીજાર મા પુરશે જા-
 રો; જનંતે વૈમાનચડી નરો. ખોડીજાર મા. ૧૩

તીથીઓ

(ગોરમાનાગરખજોરાગ.)

પરથમ ગાણપતલાશુપાયકે, સમકુંસારદારેલોલકે
 પંદરતીપથિ પ્રીત્યે ગાણિકે, વાણીદીનુજેરે લોલકે ૧
 પ્રથમ પડવે પ્રગટ્યાં લવાની, ન્નણીનયખંડમાંરેલોલ
 બીજે સોલે બાળાસ્વરૂપે, નજેરીખરીતોલતારેલોલ ૨
 ત્રીજે ત્રીલુપનરાણી, ત્રીપુરાસુરમારીઓરેલોલ ૩
 ચોથે માર્યોચંડને મુંડ, ચામુંડરૂપ ધરીરેલોલ ૪
 પાંચમ કૃષિરૈત્યનું પીધુકે, પ્રાક્રમજતિકૃષ્ણરેલોલ
 છોડે શોલે છબીલીમાત, ચોખે ચડીગાબતીરેલોલ ૫
 સાતમ સ્તનબેન પુરવીમાંણ, મળીછે ને ગાણિરેલોલ
 આઠમજનૈષ્ઠલૂબ્ધસ્વરૂપ, સિંહાસનશોભતારેલોલ
 નોમે નવકુરુધામાત, રમેછે રંગામાંરેલોલ ૧૦
 દશમે દસરાકેહેવાય, લોબતલમે ત્રાયતારેલોલ
 એકાદશીએદ્રીધો જવાગકે, બેતેરાખડકુહારેલોલ ૧૧
 બારસખડકુચરમાખરજાળીકે, ચુંવાળેચરીરેલોલ
 તેરશેતુજલ્લવાનીકે, દક્ષીણમાંયસ્યાંરેલોલ ૧૩

ચણિદશે ચિંતા બાધીરાણી, સેવો સાધી રાત્રીને

પુ નમ પૂરણ પરતાપેકે, છાપેતવજંડમાં રે ^{૧૫} ૧૬

નરનારી લાવ ધરીને ગારો, પંદર તિથી પ્રેમ રંગે

નવનીંધે પામશે તેહ, ખોડીઝાર સા સાહાયકે ^{૧૭} ૧૮

ગંતે પામશે વૈમાનકે, કુળ સહિત તરે રે ^{૧૯} ૨૦

મોતીરામ તો જોટલું માગે, રૂદે રે હે ને સદો સ્વાલમ

તીથીઝો

ખોડીઝાર માતું છે મોરી માતારે. ટેક.

સાંખી પડવે ખોડીઝાર માપ ધાત્યારે;

મારાં ફુંખ દાખી દર દાખ્યારે;

મેંતો નતરે ખોડીઝાર માત્યાખ્યાં ખોડી. ૧

સાંખી ખીલે તે જાણાયે શરે, મારાં ફુંખ કાને સુખે

શરે; માતું ધ્યાન ધરું મનવે શા; ખોડીઝાર

સાંખી ત્રીલે ત્રિલોચનવાળીરે, તારું મુખ ડુંગ્રે જીછું

ન્યાલીરે; માતું રૂપે ને તાં નાની બાળી ખોડી. ૩

સાંખી ચોથે ચોદલુ વનમાં રે, માતું ધ્યાન ધરે ને મનમાં

રે; માતું સહાયકે જે રૂપે તમાં. ખોડીઝાર. ૪

સર્વજીવાંચમે પંડમારે, માણુ ધ્યાન પદ્યુંતારે,

માના મુખિ પરખલહારું, ખોડીઆર. ૫

સર્વજી છૂછવી માનીતરખેરે, મનડુંમળવારહું છે

હરખેરે; દેવી નહિં કો ખોડીઆર સરખી ખોડી. ૬

સર્વજી સાતમે સતમુખન્યાળીરે,

ખોડીઆર માતાતે સરખેલ ચાળીરે,

માનાનામિ પરખલહારી. ખોડીઆર. ૭

સર્વજી આઠમે એકે નહિં આરેરે,

માણુ રાંક લ્હણીને તારેરે,

માણુ નોંધારાની આધારે. ખોડીઆર. ૮

નોમે નયરાતરમાંનાથ થાયરે,

કાંસી લુંગણ નોખત ચાગેરે,

તેનો રાખ્ઠ ગુગ્ગળમાં ગાળે. ખોડીઆર. ૯

સર્વજી દશમે દસરાઆવેરે,

માનાં દરરાન ફરવા લ્હવેરે,

તેતો મનપાંછીત કૃણ પાયે. ખોડીઆર. ૧૦

સર્વજી એકાદશી ખપવાસરે,

માનાયાચરમાં ગાયનાચરે,

માને ન્યયકથઈને ન્યયે, ખોડીખાર ૧૧

સંખીખારશે જાણત ચીરે,

માએ પેહેચ્છાં દેશણી ચીરે,

ફિસર છાંચ્છાંછે રે શરીરે. ખોડીખાર ૧૨

સંખીતેરશે ત્રંજાળુજાનેરે,

હાક ખોડીખાર માની વાગેરે,

લાલે નયઘડને ખિરાલે. ખોડીખાર ૧૩

સંખી ચોંદશે ખોડીખાર માતારે,

કરો રોવકને સુંખશાતારે,

માણુ દુર્બળતાંછે દાતા. ખોડીખાર ૧૪

સંખી પુનમે પુન્યમો થાયરે,

માના જાગળ થાળ ધરાયરે,

કરનેડી મોતીરામ ગાય. ખોડીખાર ૧૫

માતા રારણે લે ફોઈ નરીરે,

તેતો પાપી પાવન થારીરે,

કરનેડી કહે કેવળ દાસે. ખોડીખાર ૧૬

હોરી.

દેવી ખોડીઝાર ખેલે હોળીરે, સરખેલ ગામમાં,
 ખાળાખડુ ચરખેલે હોળીરે, સરખેલ ગામમાંદે,
 યહિદામાંથી જીતેશ્વરીઝાવ્યાં,
 ચુવાળથી ખડુ ચરખાળીરે, સરખેલ ગામ. ૧
 દાસીઝો લાવ્યાંસહુ સાથે,
 ખેલેલરી ગુલાલની ઝોળીરે. સરખેલ. ૨
 યોસઠ નેગણી રમવાનેઝાવ્યાં,
 સાથે નાતા ડાળીરે. સરખેલ ગામમાં. ૩
 સાત ખેનોને તુળલ લવાની,
 ઝાવ્યાંથઈને ટોળીરે, સરખેલ ગામ માં૪
 કેસરરંગી સાધુરે પેહે સ્થા,
 ઝાઝારંગમાંઝોળીરે. સરખેલ ગામમાં૫
 ઝળીલગુલાલને ઝખરખેઝિડે,
 લરી ચંદન ફયોળીરે. સરખેલ ગામમાં. ૬
 કેસુડી રંગપેતંગકસુખો,
 કેસરફરતુરી ઘોળીરે. સરખેલ ગામમાં. ૭

ફુલફુલણી પીથફારી જોલેઈતે,
 ત્ની જાણ્યાં જંગમ કોળીરે. સરખેજા ૮
 જોડ જોડને દેખી ફરખે,
 લેહંબોડા નેડીરે. સરખેજા ૯
 ફારી પેખાલને લુંગણ વાગે,
 શરણાર્થ વાગે થોડી થોડીરે. સરખેજા ૧૦
 મોતીરામ ફેફરનેડી,
 તુંછે દેવી તોળીરે. સરખેજા મમાં ૧૧

— ફોરી. —

ફોળી ખેલે મલાવરાવ મહારાજા જેરાગ.
 ફોળી ખેલે ખોડી જાર માત મહંમાયા,
 મહંમાયારે ફો મહંમાયા ફોળી ૦ રેડ.
 ફાગુન મેં ફોલી ખેલે દેવી. (૨.)
 જાણારી સફર રૂપીજે સેવી ફોળી ૦ ૧
 જાંખા જણીયર ખેનો સાથે જાવી; (૨)
 જોડે ફાળકા તુળને તેડી સાચી ફોળ ૦ ૨
 માખે પેહે સ્પાતે નયરંગી સાળુડા; (૨)

મૂડા હાથિ મેં ઝળકે ત્યાલુડા. હોળી ૩

માઝે પેઢેરી તે તોતમ ચોળી હે. (૨)

ઝાદિલ ગુલાલડી ડિડાવે જોલી. હોળી ૪

માણુ ફરત ફુદી ઝાંખા જાત તાળી. (૨)

રંગલરકે પીચ ફારી હાથિ મેં ઝાલી. હોળી ૫

ત્તર ત્તરકે ડાલત જાહે ફસુંબા. (૨)

જેસા દેખી મેને તો ત્યા ઝયંત્યા. હોળી ૬

રંગાકે સર પીચ ફારી માને તો ત્તરી. (૨)

દેખને કે હિતરકે જાયા હે ફરી. હોળી ૭

ચૈમાન લેકે દેવ દેખને ફું જાયા. (૨)

તર્યા રંગુ મેં તે તો સજુ જે નાહ્યા. હોળી ૮

પ્રેમ સાથે હોળી તો મેને ગાઈ. (૨)

મેહેર ફરો માણુ તુમ ઝંખા જાઈ. હોળી ૯

મોતી રામ ફફત માણુ તમ ફું. (૨)

તવ સંસાર માંથી ડિગારો હમ ફું. હોળી ૧૦

જરણુ.

ટપેડો જાઈ જુડતો તારો રે, જબે જાઈ પાશિ તારે.

ખોડીઆરમાથાચરતારોરે, દીસેજળહજલોપારોરે; ^૩
 ફાંસીપેખાબનેલુંગળચાગે, સેવકબનગુણગાય;
 ખોડીઆરમાજીનાંદરેાનકરતાંજનમનાંપ્રશ્રિતબ
 ય. ખોડીઆરમાથાચર તારોરે. દીસેજળ ૦ ૧,
 દેરીપરદેરીબત્રાજેઆયે, સરખેનગામનમાંહે;
 ખાધાખંધણીજોછોડતાં, ખોડીઆરનાસેખાંહેખો
 આંધળાનેજાંખેજાપે, પાંગળાનેજાપેપાય;
 પાંજીયાનેપુત્રજાપે, દુખીજાનાંદુંજનનયજો
 નયઘડાબનેત્લાસેજેઠીમા, હતોતારોચિશ્વાસ;
 ફુલડીમાંકલ્કનમાજ્યું, યોથાડીમનનીજાયા. ખોજ
 ગુણમાજીનાકેઈપેરેજાણિં, જલ્પબુધ્ધિથીજાપે;
 રોષેતનકાદિફારનપામ્યા, માનયતેફોણમાત્રજે
 ત્લાયેકરીનેત્લનેત્લયાનીનીયાંતમીસાગોપાયે;
 ફરનેડીમોતીરામકહેછે, સંભારતાંપાલેસહાયજે
 વીપ્રજ્ઞાતીયાતુરવેદી, સરખેનમાંહેવાસ;
 દોલતરામનોસ્તુતકહેવાણિં, ફુંધુંતારોદાસ. ખોજ

અષ્ટક-છંદત્તુભંગી.

માતાઆઘરાક્ષિતું મોટીલયાની,યોસહજેગણીમુખ
દેવેવખાણી,ઓઢીઘાઢીમુસ્તેકમોડછાને,માતા
ખોડીઆરગોખમધ્યેખિરાને. ૧

ધરૂંધ્યાનતારૂંમહાકસ્તકાપો,ઘણાકુદમારીમનેસુખ
આપો,કરીઆડકેસરસિંદૂરછાને. માતા. ૨

ત્રીપૂરતોતળામાતકાળીકરાળી,સદાસાંત્વપીઝંજી
કાજકુચરખાળી,કરીમેજળાપાયેનેપૂરવાગે. માતા. ૩

નયર્ણડમાહેઘણુંતેજતારૂં,તુનેસેવતાંપાપત્નજેજ
મારૂં,શક્તીસૂર્યકંઠપકોટીકલાને. માતાખો. ૪

ચડીયાહનેહાપિયકનલ્લીધું,જકુદૈત્યમારીરૂધીરખ
પીધું,ઈશાદીકકેરાંકશ્યાંસર્યેકાન. માતાખો. ૫

માતાસિંધુસંસ્કારમાંફેણીગારો,નધીજાયતોએક
જવાનોઆરો,માટેઅંધકુપેતળુદૂરકીજે. માતા. ૬

કુહુંમાનલ્નેસર્વથાએકમારૂં,નધીકોઈરંસારમોહ
તમારૂં,માટેમોહમાથાપિકીપારકીજે. માતા. ૭

મારુપારિતુલનીરિતુલદાનવરાય,જાળારૂપેદેખીતો

સરવેપણાય; બહુદૈત્યમારીકરપાસરય પ્રાણે. માન
 હવેશંતુરામે રથ્યાન્હોકાઠે, લણેરંત્રળે નીત્ય
 કરેછે પાઠે, માન્ય લક્ષ્મણાદી શિગારીને સીને. માન

બહુડીઓ.

દેવી ખોડીગાર માડી, સોનેકાછતરવાળી;
 સેવકનુકાપે ફૂળ, નીત્ય જાપેછે સુખ-
 જોહેવીદેવી નહી કોઈ, મંતોરસરખેનખાંત્રેઈ
 નરનારી દરશને કરાવે, મોતીરામપરસનથારે;
 લક્ષ્મણીપુરો આદિ, તમે રાખો મારી લાભ-
 તારી ખોડીગાર માન્ય, દેખીધયો રાન્ય;
 દરશનકરું છું ફૂંચ, પાપકાપેછે તુંચ;
 લીડલંબનકહેવાય, સેવકગુણતારાગાય;
 છત્રમંમરઢળે, પાસે જોત્યો બળે;
 કાલાસલટકેછે બાર, નોખતવાગેછે સાર;
 ઘંટકાગેછે નીત્ય, ત્યાંતો મોતુંમાન્યીત;
 ઢોલકકરેછે તાદ, લુંગળપુરેછે સાર;
 માનીપુત્યમો થાય, જોકેદરશને જાય;

ઘસ ફે મોતીરામ, તમે માણુ રાખો પાસ,
ચારે ચડને મારી. સેવા ફડું તારી. ૧

સાવણી.

“તુંડામણ ફરી ક્યાં ન્ય નંદલાલ લેફરી, તારી
બંસી ડંસી સરપણ બ્રાહ્મી જેરી.” એ રાગ.

શું ફડું તે સરખેન ગામ, રોલા છે સારી, (૨)
નેઈ મારતાળું નું ધામ, સુધ ગઈ મારી. રેક.
પુરખ માં છે રામ નાથ, પશ્ચિમે દેવી, (૩)

ઉત્તર માં છે ગંગાજલ, રોલા ફડું તેવી. ૧

દક્ષિણે સિંધવાય, ઇરાને ન્ય, નરને તારી, (૪)

માણુ જેને જ મારી સુધ ખૂબી બડું તારી. ૨

ખરપાડ માં બડું યર બાળી, મેં તો નીહાળી (૫)

ચૌદા માં ગોવર ધન નાથ, લુતે મધરી તાળી. ૩

સફરી કોપર સીધ નાથ પાણ્ય તિ સાથ, પડું સાયું.

જાંબાળ માતા સાર, તને ફું ન્યું. ૪

મોક્ષ દેણી તું માત, ભૈરવો સાથ, ચારે ચડ મારી (૬)

બોલી જાર દેવી તું સાર, સેવા ફડું તારી. ૫

ફેરે સોમનાથિ, માળો કલાલસાથિ, જનજિંદુવારી
લક્ષિતિ આપોને માત, માળુ બહુ સારી. ૬

સાવણી.

રૂડી સેતર છે રોફેર, રોળા છે સારી; લગ
શિવ શક્તિનાં જ્ઞેઈ ધામ, સુધ ગઈ મારી-ટેક
રામનાથ ફોટેશ્વર સાથિ, પૂર્વમાં થોલે; લગ
ખોડી ખારદેવી સાક્ષાત, પશ્ચિમે રોલે. ૧

સાંન પડે ખારતી થાય, દરરીને આયે; લગ
કુમકુમ જ્ઞક્ષત લેઈ ફાથિ, દીપડા લાપે. ૨

શિત્તરમાં છે ગંજ બક્ષિ, તલાપ છે જોવું; લગ
રૂડી રોળું રોલે જખધુત, કામ છે તેવું. ૩

સીધનાથ સીંધવાઈ માત, હક્ષીણો રાને; લગ
છે સફરી તલાવ ઊપેરે, રસુલ પેર ગાલે. ૪

ખરવાડમાં બહુ ચરખાળી, મેંતો નીહાળી; લગ
તમે કરજે જમારી સાફ, ખારા સુરખાળી. ૫

ચૌદામાં ગોવરધનનાથિ, ડોર રોરી પાસે; લગ
કુલકુલામાં છે મંદીર, સેવકો જનમે. ૬

છે મધ્ય મોરનાં માત, જુતે મ્યરી ફફીએ. ૮

દેવશ્રી જામાં મંદીર, રામજી નઈએ. ૭

છે ખોડી જાર દેવી સાક્ષાત, દરેને સજીત્તવે,
મન જાણી જતિ રો પ્રેમ, ગરજા ગાયે. ૬

તારી જકુળ ગતિ ફેલાય, પાર ન જાણે. (૩)

પુનમેલાડુ ધાય, ધાળ ધરાવે. ૫

ફરી નવઘડ ફેરી સ્થાય, સુણોને માણ; ૪

તમે રાખો જમારી લાભ, ખાંદ મેં જાણી. ૧૦

છું સંસાર સિંધુની માંહે, ફરવે તોડિ ગારો; ૯

ફેરે છે મોતી રામ, જરદતો પાજો. ૧૧

સાવણી.

ધન ધન લલકડાળી, મેં તો ન્નેયાં નરે લાળી. ૧૨

સારી સારી ખોડી જાર માણ, દેખી ફુંથયો છું રાણ; ૧૩

ફર નેડી ન મું છું માણ, શોભા છે રૂડી. ૧

માની ખૂબીનો નહિં પાર, ઘંટવાગે છે ત્યાં સાર; ૨

નોખ સવાગે જ પરમ પાર, માને ફડિયે પુડી. ૨

માણ યડો સેવકની વારે, સેવક દરશન ફેરે ત્યારે; ૩

હું ગ્રહો તારે જાઘારે, માગ્ને જોડી સાડી-૩
 માલુ લેને જમારી સુધ, તમે વિચારેને જુધ
 ગરબી માંડી રીછે નુંધ, માને કાને કડી- ૪
 માની મંડપે રચના સારી, શીખરણી પરત્તજીય
 માની ધનકુડુંકે સારી, માગ્ને પેહેરીયોળી-૫
 માને પાગ્નેને પૂરવાગે, ધુધર માજ ઘણે રીગાલે
 જાણાયટવીં છુવાતો છાલે, માલુ છેરે તોળી-૬
 માને સોના સાંકાં છાલે, જોખમધે માલુ ખીસા
 લે; મેં દરે નાંક્યાં જાલે, માને નાકે યાળી- ૭
 માગ્ને ખેડા જાળ્યું સાર, ખીલ્લ હાથ માંછે હાલ;
 ભેગાળી જોછે નીરધાર, લેછે હાથે તાળી- ૮
 દેરાવમેજ મડું ખલટકે, બાર યીમની જોતોજ
 ખડે; ગાલાસ બારણે તોલટકે, તોરણી ધસે સાડ-૯
 માને હાથે ખાલુ ખંધ, ધરેણાનો છિંગસ;
 તુરી માળા જોછે કુંઠ, મન મોજું માંડ- ૧૦
 દેવી ખોડી જાલક રત્ને મેહરે, સૌને પાગોલીલા
 લેહેર; પાનણાં બંધાય છે રે ઘેર, હું તો જોટલું માગું- ૧૧

ફેહે મોતી દોલતરામ, ગામસરખેન માં મુકામ;
ખાણુયામાં છે ઠામ, દેવ રોરી ફહાવે. ૧૨

છંદ.

નેદેવી નેદેવી મા, નેદેવી નેદેવી;
દેવ દેવાં સી દેવી મા, નેદેવી નેદેવી;
તારી નુગતી નેયા નેવી મા, નેદેવી નેદેવી;
તુને ફોનવફળે દેવી મા, નેદેવી નેદેવી.
જાતી માન જાંખા જાંધી મા, નેદેવી નેદેવી;
સુરી નર મુની વરે સેવી મા, નેદેવી નેદેવી નેદે.

મુલ.

પાણી રૂપે પાણ દેવી, નુગ નુગ તુલને નાણે;
પેવન રૂપે પરવત દેવી, ઘટ ઘટ માં ફી પ્રમાણે રે ને.
દીગ પાણ રૂપે ડો તું દેવી, પ્રપંથી રૂપે પાણે;
સ્થાવર ને ગમ રૂપે દેવી, અહ્યાંડ ને તું ત્યાણે રે ને.
વર સાદ રૂપે વર સે દેવી, ફરે વીળ ચમકારા;
તારા ગગન સ્વ રૂપે દેવી, ફરે ધનુષ ધંડારારે નેદેવી;
રોરી ચલ રૂપે સીતળ દેવી, સૌને જ મૃત દાણે.^૩

સુરભ રૂપે પ્રત્યક્ષ દેવી, ગંધકારને તું ટાળે રે. ને દેવી
 જોડા ગળને રૂપે દેવી, જોડકા ધન માં રાખું;
 માહેશ્વર રૂપે મારી ખાતાં, નશો દાનુ જે દાખ્યું રે. ને
 દરીા જવ તાર ધર્યા તે દેવી, મોટાર કિસ્મ મારી;
 ભૂમી તણો તેં તાર જીતા રહ્યો ભગતને ઊંધારી રે. ને
 મચ્છકચ્છને વ્યારા હનર સિંહ, તું વામન વીકરાજી;
 દુર સુરામર ધુરામ ફેણ તું, બુધકલંકી કાળી રે. ને
 તું તીરથ તું વ્રત ત્વયાની, બીજ સરવે ત્વામા;
 ગંગા હનુ મનાં સરવ્ય તિતું, સત્ય સીરો મણી રે. ને
 તું ઘાતા તું ભગતા દેવી, તું બિના સરવે ખાંદુ;
 શ્રીતાચક્રતા રત્નુ પરમાણે, માતા મુંકારણ મોહું રે
 શ્રહ્યા વિષ્ણુને માહેશ્વર, ત્રણ દેવ તેં જન્યા;
 ત્રણ દેવ તારાણી માતા તું ત્રિનોયન ત્રીશય રે. ને
 તું શ્રહ્યાણી તું દુરાણી, તું વિષ્ણુની ઘડણી;
 હીમાચળની પુત્રી પિંઈને, રીંચરાંકરને પરણી રે. ને
 માતિતાતને રૂપે દેવી, સૌ પરતારી માયા;
 કરનેડીને સેવક ફેડે છે, કરોહ પિરીર ડાયારે. ને

ગરબી.

“ઝંતાકાંકડી મત મારો, મારી ગાગરડી નંદરો” જે રાજ.

માણુ ચડને મારી પારે, ફુંતો ફુંધું સાયું;

ફુંધું સાયું ફુંતો ફુંધું સાયું, માણુ ચડને મારી પારે.

ઘનફફે તારી માતા, ખંડપરો ત્ના સારી મા;

પ્રત્યક્ષ દેવી તું જીરાતો, જખંડને તો તારી માણુ.

સાંભપડે ત્યાં જાતી થાયે, તું ગળવાગે સારી મા;

ઘંરઘડી જાળને નોખત વાગે, માની ગત્યો છે ન્યારી.

પાલકડી તો સોનાકેરી, દુમકુમપગલાં પડતા માણુ.

દૈત્ય ઘણા માણુ તે રોળ્યા, ખપર લેઈને ચડતાં માણુ.

ચિરાણા યોજીયું હીરોત્તે, ફપિયુડલો રત્ને માયું;

જાણાવર વીંછવા સોના સાંકળી પાયેને પૂરવાને માણુ.

કિસે વક્ર મોતી રાખે ફેરી, જરણ ધ્યાન માં ધરને મા.

ફરગરીને જે મકફે, મારાં કાલકરને માણુ. ૫

ગરબી.

“નંદલાલ નેડેલા જ્યો મને તારો” જે રાજ.

દેવી ખોડી જાર, વારે તે ચડને મારી;

ફુંતો સેવાફૂંછું તારીરે, ખોડીખાર. ૧
 માણુ તારો ચોરલો તેનાગફેરી ફેણી;
 માંહી શોનેછે સૂર્ય ભેવી માણી. ખોડીખાર. ૨
 માણુ તારે ફાપે તે ચુડલો રાત્રે;
 માંહી સોનાની શીપો છાત્રેરે. ખોડીખાર. ૩
 માણુ તારે પાજે તે નેપુરવાને;
 ફંડે પુષ્પાની માળાજો છાત્રેરે. ખોડી ૪
 માણુ તેંતો પેહેરી છે નવરંગ ચોળી,
 ફાગણ મહિમાં ખેલેછે ફોળીરે. ખોડી. ૫
 માજે જોડીછે ફસાળી રાડી;
 ફુલીમાં ફૂપી ખીલાલી માજે વાડીરે. ખોડી. ૬
 માનો રાગગાર નવરંગી ફફાવે;
 નરનારી તે દરશને જાણેરે. ખોડીખાર. ૭
 માણુ ફુંતો ફફાવે જનપિનડી નાથિ;
 ખાંડ ગ્રહાની રાખો ને લાભરે. ખોડીખાર. ૮
 ફરતેડી મોતી રામફેલે,
 ખેતો સરખેલ મધ્યે રહેછેરે. ખોડીખાર. ૯

ઝારખી.

“સખીયાલોખંદાખનઠઈઝેરે જીવણાનેયાને”^{૨૦૨૫}ઝે
 સખીયાલોનેસરખેનઠઈઝેરે, માણનેનેયાને,
 માણનેનેયાલવડુખેખોયા, તારાશીખરીઝેમ
 નમોહ્યાંરે, માણનેનેયાને. ટેક.
 માણતારોચોરલોવાસુકીનો કટકો;
 માણતારોચુડોતેરંગનોચટકો;
 માણતારીપાયલડીનો નટકોરે. માણને
 માણતુંતોફેફેયાયતગતનનુની;
 હુંનેસેવેઝાણાશીસફુલ્લ મુની;
 તુંતોફેફેયાયલાગોળેઘણીનુનીરે. માણ
 માણતુંતોચારેતેચડનેમારી;
 તુંતોદેવીફેફેયાયછેસારી;
 માણતારીગત્યોછેઘણીન્યાશીરે. માણ
 માણતુંતોરેલુહનેભયું;
 તારીખુધીમાંનથીફાંઈકાયું;
 ઝેમચેદફેફેસાયુંરે. માણને. ૪

માણુ તારો મંડપઘણો છે સારો,

ત્યાંતો પક્ષી થરે છે ચારો;

હું તો ઘાસ ફેંદે ઘર્ગિધું તારોરે. માણુ ૫

સંવત જોગણીસ ચાલીસાની સાલે;

નિંદ પુનમને રવિચારે;

ઘાસ મોતીરામે ગાઈ ત્યારેરે, માણુ ૬

થાળ.

ગાઉ થાળ, જોડી જાત મોરી માય;

સરંજેન માંદે ખીરાત્યાં જાપમા. ટેક.

ફનક તણાં નળ પાત્રનં લરી,

નમવાની વેળા થઈ જરીમા. ૧.

સોનાની થાળ માં પુસ્ત્યાં પેકવાન,

ડિલટ થી જારોગો માતમા. ૨

ઘોખર નલેખીને લાડુરે સાર,

ખરડી મુરમુને ફંસારમા. ૩

ખારી પુરીને ફયોરીરે ફરી,

વડાં વેદ મીને ઘારી તળીમા. ૪

ત્નાતદાળનેઝંખારેરસ્ત,

કેસરીઝાં ભેડે ખીરંભ મા. ૫

સફર પારાને મોતીરે ચુર,

મગસ મગદળ પોપડની નહીં નુનમા. ૬

ભલુઝાં ચણ્યાને શોદુભ તળ્યાં,

કેળાં શોલની માં ધી ખાંડ ઘણી મા. ૭

ફણદાઈ લાફડરીનો નહીં પાર,

ચુતરદેણી ખાલનં રોપરા પોદુમા. ૮

વરાણા કોળુ ને જાલર તળ્યા,

કઢી વડીજોની તેમાં નહિં મણામા. ૯

ઝારીઝાં તુરીઝાં ને વંત્યાફ,

વાણેળ ને ખટાફાનું શોદુ મા. ૧૦

ફાલેરાં ફંકોડાં પરોળાં ફરી,

જનાર ઝંજુર ને શોલની માં. ૧૧

મોઘરી મૂળાને મેથીની પણી,

સયા તાંતળજની નાલુ ફરીમા. ૧૨

ધીલોડાં પરચર ને ફોખીસ્ત,

ઝાસર ચણાની દાણ તળીમા	૧૩
ચોળા ગવારની સીંગોફરી,	
ડોડી સરગયાની પાપડી તળીમા	૧૪
શીખંડ બાસુદીને દૂધપાક;	
સુખડી સંભેરી શુદ્ધ પાકમા	૧૫
તેતરીસ બતતનાં તળીખાં શાક,	
ધીરો સાફરનો તઈઝારમા	૧૬
ખાદુ લીંબુને ફેરી ફરમડાં,	
ફેરાં ચીખડાં ને હોડવાં ખેરાંમા	૧૭
રાઈ સરસીધું મેળવી ફરી,	
મેથીખાંની નેડે ખારેક ખેરીમા	૧૮
ખતરીસ બતતની રસાઈ ફરી,	
ધાળ મધ્યે સામગ્રી ભરીમા	૧૯
ખખોડ બદામને મેવારે તઈં	
દાખ ચારોળી છે મહિં સફી	૨૦
સવીંગ સોપારીને જોલથી ચળી;	
ફેસર ફસ્તુરીને તબ વળીરે માં	૨૧

- ખાસર પાનનું બીડું ફરી;
 યાજમાં મુક્યું આણંદ ફરીમા ૨૨
- લીલાં મરયાંની ચેટણી ફરી,
 રૂઢીઆણાં રાઈતાંછે વળીમા ૨૩
- રસોઈ સરયે યાજમાં ભરી,
 માણુ આગળ લેઈ રત્નુ ફરીમા ૨૪
- આરોગે મોરી ખોડીઆર માત,
 સેવક બનતી પુરો આરામા ૨૫
- ભાવથી લેને શ્રીકૃષ્ણનારે ભોગ,
 સેવક બનના ટાળો રોગમા ૨૬
- ભ મી જીજ્યાંછે મોરીરે માત,
 ભુઠરહ્યું તે બનભાગી માગી ખાયમા ૨૭
- આરતીની વેળા થઈ ખરી,
 ઘંટ ઘડીઆળ નોખત ગડગડીમા ૨૮
- ભુંગળો ના થાયછે સોર,
 પંખાબ હોલને ફાંસીની બેડમા ૨૯
- જોલે નફી છડીફરમાંરે ધરી,

ચમરધીવા દોળે વળીમા.	૩૦
ખરી ખોરી વણીઓયરી,	
માફુ કરો માણ મેહેર કરીમા.	૩૧
દાસ મોતીરામની કરન્ને સદાય,	
જાતાતી રાખોને લાભમા.	૩૨
સૌની ખાશા પુરો વળી,	
પાગે પાગે સેવકુ લજી લજીમા.	૩૩

ખારતી.

નેનેને ખોડી ખાર માણમા, ને ખોડી ખાર માણ,
 નવઘડના તાલાની (૧) સરખેન માંવાસી. નેનેને
 ખાદ્ય રાક્ષિતું આઈ, ખોડી ખાર તું દેવીમા (૨)
 સુરી નર મુનીવર સેવે (૩) ઈચ્છા કરો પુરી. નેનેને.
 સીંધે દેરા ચક્રચુર, કીધો ક્રોધ કરીમા, (૪)
 નવઘડ કારન સીધ્યાં (૫) મેહેર તુન મોરી. ને.
 ચોખંડે દેવી ધામ, ગામો ગામ વચ્ચાંમા, (૬)
 વિષ્ણુનારદ રીયળુ, ગુણની ત્યે ગાતા. નેનેને.
 બ્રહ્માચારે સુખ, ગુણ ગાતા તારામા. (૭)

રોષપારનાપામે, (૨) માનવકોણ માત્ર જોને
 માણુબરદપોતાનું પાળે, સત્તેજનપુરવાળીમાણ
 મહાકાળને કંપાવે, (૨) પાવાઘડવાળી-જેજેજે
 મારકુંડે મહિમાવખાણ્યો, રાક્ષિસોધીમોરીમા
 વંલવનીતગુણગાતાં (૨) ફીરતીતોલ્યાપી-જે
 નીત્યજ્ઞાવીને માત, નમીએનરનારીમા, (૨)
 મેફેરકરોને માણ, (૨) મુનરાત્રુને મારી-જેજે
 દોલતરામનોચુત, ફરજેડી જિલ્લોમા. (૨)
 દરશનનો છે ભૂખ્યો, (૨) માણુતમોદેજે-જેજે
 વીનવે મોતીરામ ફરજેડી નીત્યે મા. (૨)
 સરખેજમાં તો રહેછે, (૨) માણુનીસામે-જેજે
 મોતીડે વધાવુંને મંગળગાળિં, બહુચરમાણુનેચારણે
 બળિં, જ્ઞારતી ફીલેબહુચરતણમૂંઠાવેણાર-
 સચાજે, જ્ઞારોત્તાબહુચરમાણુનેકાજે.
 જ્ઞારતીફીલેબહુચર, નૃત્યકરેનેષીદોજિદોમાય
 ધોજોત્તમમાનેચારણેબળમા. સેયકનનજ
 લીહારણબળમાનાઈતિશ્રીખોડીજ્ઞારકાવ્યસું

— ॐ नमो —
भोजीभारडाव्य
संपूर्ण.

— ० —
सन् १८८४
संवत् १८२०

— ० —
समाप्त.

